

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-41(3)/15/AnŁ

Warszawa, 13 lipca 2015 r.

DECYZJA DIH-1/44/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie od decyzji nr ZKŻ.8361.31.2015 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie z dnia 26 maja 2015 r. (nr akt: ZKŻ.8361.31.2015), którą wymierzono temu przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych), z tytułu niewykonania obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach oferowanych do sprzedaży,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 lutego 2015 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Szczecinie, zwany dalej „Zachodniopomorskim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie, zwanego dalej również „stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Przedmiotowe pismo strona odebrała 16 lutego 2015 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 25 lutego do 6 marca 2015 r. w sklepie spożywczym „Napoleon” w Koszalinie przy ul. Bałtyckiej 36 A należącym do strony, inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH stwierdzili, że przy wszystkich towarach pakowanych oferowanych kupującym w miejscu sprzedaży, za wyjątkiem towarów, których cena jednostkowa była identyczna z ceną sprzedaży, na wywieszkach lub w innej formie dostępnej dla kupującego nie zostały uwidocznione ceny jednostkowe tych towarów. Naruszało to przepisy art. 4 ust. 1 w związku z art. 25 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”, w związku z § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10

czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniana cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 568), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen”.

W kontrolowanej placówce wszystkie towary pakowane opatrzone były w miejscu sprzedaży wywieszkami zawierającymi: nazwy handlowe, ceny, jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny, a w przypadku towarów podobnych na wywieszkach umieszczono nazwy producentów i inne informacje umożliwiające niebudzącą wątpliwość identyfikację ceny z towarem.

W trakcie kontroli Zachodniopomorski WIIH uzyskał oświadczenie uprawnionego przedstawiciela przedsiębiorcy, że przedsiębiorcę „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie należy do kategorii małych przedsiębiorców.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 6 marca 2015 r. wraz z załącznikami 1-3 (nr akt kontroli: ZKŻ.8361.31.2015).

Pismem z dnia 2 kwietnia 2015 r., znak 1/04/2015, przedsiębiorca „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie poinformował, iż wszelkie uchybienia stwierdzone podczas kontroli Zachodniopomorskiego WIIH zostaną usunięte do 15 kwietnia 2015 r.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 27 kwietnia 2015 r., Zachodniopomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie organ poinformował o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała ze swojego uprawnienia poprzez złożenie wyjaśnień na pismach z dnia 4 maja 2015 i 7 maja 2015 r. W wyjaśnieniach złożyła ona prośbę, aby nałożona kara pieniężna nie była zbyt duża by nie pogłębiać osiągniętych strat oraz aby wziąć pod uwagę, że w sklepie, w którym przeprowadzana była kontrola, zostały usunięte uchybienia wskazane podczas kontroli.

Pismem z dnia 4 maja 2015 r., strona przekazała informację o wielkości przychodu netto osiągniętego w sklepie spożywczym „Napoleon” w Koszalinie za 2014 rok oraz informację o stracie.

Pismem z dnia 7 maja 2015 r., strona przekazała informację o wielkości obrotu brutto i przychodu netto całego swojego przedsiębiorstwa za 2014 rok.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr ZKŻ.8361.31.2015 z dnia 26 maja 2015 r. (nr akt: ZKŻ.8361.31.2015) Zachodniopomorski WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wymierzył przedsiębiorcy „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie karę pieniężną w wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 w związku z art. 25 ww. ustawy w związku z naruszeniem § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen z uwagi na to, iż przy towarach oferowanych do sprzedaży na wywieszkach lub w innej formie dostępnej dla kupującego nie uwidoczniono cen jednostkowych.

Pismem z dnia 1 czerwca 2015 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji stawiając zarzuty naruszenia następujących przepisów:

- 1) art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach;
- 2) art. 7 i 8 Kpa.

W uzasadnieniu odwołania strona stwierdziła, że nie kwestionuje zasadności wymierzonej jej kary pieniężnej, natomiast nie zgodziła się z wysokością kary. Zdaniem strony, kara pieniężna jest „ewidentnie za wysoka, dlatego że jest nieadekwatna do przewinienia” oraz sprzeczna z celami ustawy o informowaniu o cenach.

Strona podniosła, że wszystkie towary w jej sklepie były oznaczone rzetelną informacją o cenach, uwidocznioną w sposób czytelny i niebudzący wątpliwości. Strona wyraziła przekonanie, że oznakowanie to spełniało cele ustawy o informowaniu o cenach, zatem nałożenie na stronę kary pieniężnej w wysokości 800 zł za brak jednego elementu wywieszki cenowej, tj. ceny jednostkowej, nosiło znamiona zbędnej represji. Ponadto w opinii strony, cena jednostkowa stanowi dla kupujących nieistotny element, niewpływający na podjęcie decyzji o zakupie.

W odwołaniu strona podniosła także, iż naruszenie obowiązków nałożonych ustawą o informowaniu o cenach zdarzyło się po raz pierwszy od czasu rozpoczęcia działalności gospodarczej w 2005 roku. Jednocześnie wyraziła ona sprzeciw wobec stanowiska organu pierwszej instancji przedstawionego w zaskarżonej decyzji, jakoby długoletnia działalność przedsiębiorcy stanowiła okoliczność obciążającą w niniejszej sprawie (organ zarzucił, że strona wykonująca działalność tak długo powinna się wykazać znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności).

Z uwagi na cel ustawy o informowaniu o cenach, którym była eliminacja z obrotu prawnego zbędnych dla przedsiębiorców obciążeń, uproszczenie i uporządkowanie stanu prawnego, jednorazowe naruszenie tych przepisów nie powinno – zdaniem strony – być tak dotkliwe i restrykcyjne jak w zaskarżonym rozstrzygnięciu. Ponadto organ pierwszej instancji powinien był uwzględnić fakt, iż w skontrolowanym sklepie spożywczym przedsiębiorca poniósł straty (wykazane w piśmie z dnia 4 maja 2015 r.)

Odwołująca się strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i zmniejszenie wymierzonej jej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 23 czerwca 2015 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Ustawa o informowaniu o cenach implementuje do polskiego prawa dyrektywę 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony

konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), której celem jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen (art. 1 tamże). Przepisy dyrektywy – jakkolwiek nieobowiązujące wprost – powinny być, zdaniem Prezesa UOKiK, brane pod uwagę przy interpretacji ustawy implementującej daną dyrektywę.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Pojęcia ceny i ceny jednostkowej towaru zostały zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy. Cena oznacza wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena jednostkowa towaru to cena za jednostkę towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar.

Jak stanowi art. 25 ww. ustawy, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 385) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2015 r. W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają odpowiednie przepisy rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen.

W myśl § 3 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, towary oferowane kupującym w miejscu sprzedaży opatruje się wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące ich nazwy handlowe, ceny oraz jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny.

Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia, cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za: 1 litr lub 1 metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości, 1 kilogram lub 1 tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy, 1 metr lub 1 metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni, 1 sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki. Nie wymaga uwidocznienia cena jednostkowa określonego towaru, jeżeli jest identyczna z ceną sprzedaży tego towaru (§ 8 ust. 3 ww. rozporządzenia).

Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego w drodze decyzji karę pieniężną do wysokości 20 000 zł, o czym stanowi art. 6 ust. 1 tej ustawy.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie spożywczym należącym do przedsiębiorcy „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie Zachodniopomorski WIIH stwierdził, że przy wszystkich towarach pakowanych oferowanych

kupującym, za wyjątkiem towarów, których cena jednostkowa była identyczna z ceną sprzedaży, na wywieszkach lub w innej formie dostępnej dla kupującego nie zostały uwidocznione ceny jednostkowe. Na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał za dowiedzione, że strona nie dopełniła obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, a więc popełniła czyn sankcjonowany przepisem art. 6 ust. 1 ww. ustawy. Strona również nie zaprzecza temu ustaleniu.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Zachodniopomorski WIIH decyzją nr ZKŻ.8361.31.2015 wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 800 zł. Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Prezes UOKiK stwierdził, że wszystkie te czynniki zostały oddzielnie i indywidualnie dla karanego podmiotu przeanalizowane w zaskarżonej decyzji na str. 4, w sposób nie budzący zastrzeżeń organu drugiej instancji.

Strona zarzuciła w odwołaniu, że wymierzona jej kara pieniężna była zawyżona i naruszała przepisy art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 7 i 8 Kpa.

Strona podniosła, że wszystkie towary w sklepie były prawidłowo oznaczone rzetelną informacją o cenach, zatem brak tylko jednego wymaganego elementu tego oznakowania, tj. ceny jednostkowej, nie powinien skutkować wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości 800 zł.

Odnosząc się do tego argumentu Prezes UOKiK uznał, że strona bezpodstawnie umniejsza wagę popełnionego naruszenia. Uwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej ceny jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen należy do podstawowego obowiązku przedsiębiorcy wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W świetle tej regulacji niewystarczającym jest uwidocznienie tylko ceny sprzedaży, bez ceny jednostkowej (za wyraźnie określonymi wyjątkami). Cena jednostkowa (cena za jednostkę towaru) jest wygodnym i obiektywnym wskaźnikiem, który ułatwia konsumentom porównanie cen towarów różniących się zawartością netto opakowania. W placówce należącej do strony uwidocznione zostały ceny sprzedaży towarów, lecz brakowało informacji o cenach jednostkowych wszystkich towarów objętych ww. wymogiem. W związku z powyższym ustaleniem, stopień naruszenia ustawowych obowiązków przez przedsiębiorcę „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie należało uznać za poważny w świetle przepisów i celów ustawy – tj. tak, jak to uczynił Zachodniopomorski WIIH w zaskarżonej decyzji przy ocenie przesłanki stopnia naruszenia obowiązków, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach.

Prywatna opinia strony, że cena jednostkowa nie ma wpływu na decyzje zakupowe konsumentów, nie może mieć znaczenia dla organów administracji, ponieważ to ustawodawca określił obowiązek podawania tej informacji dla celów związanych z ochroną interesów ekonomicznych konsumentów (por. motywy 6 i 7 preambuły dyrektywy 98/6/WE: „Obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do

lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań”, „Powinien zatem istnieć powszechny obowiązek podawania zarówno ceny sprzedaży jak i ceny jednostkowej na wszystkich produktach z wyjątkiem produktów sprzedawanych luzem [...]”).

W odwołaniu strona podniosła także, iż niniejsze naruszenie obowiązków nałożonych ustawą o informowaniu o cenach zdarzyło się jej po raz pierwszy od czasu rozpoczęcia działalności gospodarczej w 2005 roku. Prezes UOKiK zważył, że twierdzenie strony nie zostało poparte żadnym dowodem, zaś z akt sprawy (tj. z zaskarżonej decyzji, str. 4 oraz „stanowiska w sprawie kary pieniężnej” Kierownika Zespołu Kontroli Artykułów Żywnościowych, Nieżywnościowych i Usług zaakceptowane przez Zachodniopomorskiego WIIH, karta 36 akt) wynika, że strona nie była wcześniej objęta kontrolą przez Zachodniopomorskiego WIIH w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących obowiązków w zakresie cen. Biorąc pod uwagę skalę nieprawidłowości tj. brak cen jednostkowych przy wszystkich towarach objętych obowiązkiem jej oznakowania, Prezes UOKiK uznaje za bardziej prawdopodobne, że było to jednorazowe zaniedbanie strony.

Prezes UOKiK, w przeciwieństwie do strony, zgadza się z opinią Zachodniopomorskiego WIIH, że długoletnie prowadzenie działalności gospodarczej stanowi w niniejszej sprawie okoliczność obciążającą stronę, ponieważ powszechny obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych towarów istnieje w polskim prawie od 12 grudnia 2001 r. (przed wejściem w życie ustawy o informowaniu o cenach, wymóg ten wynikał z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach [t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 385]).

Z opisanych względów organ drugiej instancji nie uwzględnił zarzutów odwołania i nie uznał za stosowne złagodzić oceny dokonanej przez Zachodniopomorskiego WIIH zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach w zakresie przesłanki dotychczasowej działalności ukaranego przedsiębiorcy.

Strona podniosła, że organ pierwszej instancji nie uwzględnił w zaskarżonej decyzji faktu poniesienia przez nią straty w sklepie spożywczym „Napoleon” w Koszalinie. Prezes UOKiK zauważa, że organ nie miał takiego obowiązku – w myśl art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach należało wziąć pod uwagę wielkość obrotów i przychodów, a nie wysokość dochodu albo straty przedsiębiorstwa. Zachodniopomorski WIIH zgodnie z ww. przepisem uzyskał od strony informację w zakresie wielkości jej obrotów i przychodów, a także wziął pod uwagę jej przynależność do kategorii małych przedsiębiorców. Z treści zaskarżonej decyzji wynika również, że organ wziął pod uwagę prośbę strony o wymierzenie kary pieniężnej w niezbyt dużej wysokości. Należy dodać, że sytuacja finansowa strony może zostać rozpatrzona przez Zachodniopomorskiego WIIH dopiero, gdy decyzja organu drugiej instancji w niniejszej sprawie stanie się ostateczna, na wniosek strony o udzielenie ulgi w spłacie kary pieniężnej w trybie art. 67a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) w związku z art. 8 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji zastosował sankcję, której kwota była proporcjonalna do osiągniętego obrotu i przychodu oraz rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że postawiony w odwołaniu zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie zasługuje na uwzględnienie.

Ponadto Prezes UOKiK wyjaśnia, że działania podjęte przez stronę po kontroli polegające na uzupełnieniu informacji o cenach jednostkowych zostały wzięte pod uwagę przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, lecz nie mogły mieć wpływu na odstąpienie od wymierzenia kary lub wymierzenie kary w zbyt niskiej kwocie. Ustawodawca w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przewidział bowiem konieczność wymierzenia kary pieniężnej z tytułu określonego niedopełnienia obowiązków. Okoliczność podjęcia działań korygujących przez podmiot, który dopuścił się sankcjonowanego czynu, powinna być wzięta pod uwagę przy wymierzaniu kary pieniężnej, aczkolwiek nie może ona zniwelować negatywnej oceny popełnionego naruszenia. Przedsiębiorca „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie nie zastosował się do postanowień art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach i tym samym naruszył prawo konsumentów do informacji.

Strona uważa, że z uwagi na cel ustawy o informowaniu o cenach, którym była eliminacja z obrotu prawnego zbędnych dla przedsiębiorców obciążeń, uproszczenie i uporządkowanie stanu prawnego, jednorazowe naruszenie przepisów tej ustawy nie powinno być tak dotkliwe i restrykcyjne jak w zaskarżonym rozstrzygnięciu. Wymierzoną karę pieniężną w kwocie 800 zł strona określiła jako „zbędną represję”.

Prezes UOKiK nie zgadza się z tym stanowiskiem. Organy administracji publicznej działają w oparciu o przepisy prawa. Przepis art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przewiduje karę pieniężną z tytułu niedopełnienia obowiązków określonych w art. 4 tej ustawy do wysokości 20 000 zł. Na wysokość kary pieniężnej mają wpływ, jak już wspomniano, przesłanki określone w art. 6 ust. 3 ww. ustawy. Z przeprowadzonej analizy w trybie odwoławczym wynika, że Zachodniopomorski WIIH wymierzył karę pieniężną w sposób zgodny z ww. przepisami, w szczególności prawidłowo uwzględnił ustawowe przesłanki dla wysokości kary, zaś argumenty odwołania nie zasługiwały na uwzględnienie i obniżenie wymierzonej kary pieniężnej.

Wymierzenie stronie kary pieniężnej po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach choć jest formą represji, nie może być określone jako „zbędna represja”. Należy dodać, że kara pieniężna za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów musiała spełniać też cele wyrażone w art. 8 dyrektywy 98/6/WE, tj. być jednocześnie skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Zdaniem Prezesa UOKiK, kara pieniężna niższa niż 800 zł dla małego przedsiębiorcy „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie osiągającego obrót brutto [...] zł i przychód netto [...] zł nie miałyby waloru odstrasżającego i proporcjonalności.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania określonych w art. 7 i 8 Kpa, Prezes UOKiK stwierdził, iż działania organu pierwszej instancji oparte były na obowiązujących przepisach prawa, w szczególności ustawy o informowaniu o cenach, oraz że

w niniejszej sprawie podjęte zostały właściwe czynności by dokładnie wyjaśnić stan faktyczny sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Organ drugiej instancji nie dopatrył się jakiegokolwiek okoliczności, która uzasadniałaby zarzut naruszenia przez organ zasady zaufania. Organ prowadził działania w sposób transparentny, przedstawiał stronie niezbędne wyjaśnienia i pouczenia w związku z prowadzonym postępowaniem oraz dokumentował w aktach sprawy wszelkie podjęte działania. W związku z powyższym również ten zarzut strony nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Iwona Ligęza
pełnomocnik „Detal Partner” Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie
ul. Piłsudskiego 3/2
75-500 Koszalin
2. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Szczecinie
3. a/a